

ЖАДОВ Олексій Семенович (30. 03. 1901, с. Нікольське, нині Орлов. обл., РФ — 10. 11. 1977, Москва) — військовик. Генерал армії (1955). Герой Радянського Союзу (1945). Учасник воєн. дій 1918–20 і 2-ї світової війни. Державні та бойові нагороди. В армії від 1919. Закін. кавалерій. (1920) і військ.-політ. (1928) курси, Військ. академію ім. М. Фрунзе (1934), Вищі академ. курси при Військ. академії Генштабу (1950, обидві — Москва). Відзначився як командир 5-ї гвард. армії під час визволення України, зокрема Полтави, Кіровограда,

міст Кременчук (Полтав. обл.), Олександрія та Знам'янка (обидва — Кіровогр. обл.). У 1946–49 і 1956–64 працював заст. головнокомандувача сухопут. військ; 1950–54 — нач. Військ. академії ім. М. Фрунзе, згодом — головнокомандувач Центр. групи військ; від 1964 — 1-й заст. гол. інспектора, від 1969 — у Групі ген. інспекторів МО СРСР. Автор кн. «Четыре года войны» (Москва, 1978). Його ім'ям названо площу в Москві; на будинку, де мешкав, встановлено мемор. дошку.

Р. В. Пилипчук

Бібліографічний опис:

Жадов Олексій Семенович / Р. В. Пилипчук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-20294>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).